

Kedves ballagó diákok!

Különleges érzés, hogy most utoljára álltok így együtt ebben az oly jól ismert teremben. Hiszen legelső közös emlékeitek éppen itt az iskolában kezdődtek el, 8 éve. Ezt a számot még kimondani is sok, hiszen gondoljunk csak bele: 2004 szeptemberében valószínűleg nem voltatok többek néhány megszeppent 10-11 évesnél, akik az igazgató idegenül csengő beszédét hallgatva izgatottan, de talán kissé félve várták mi történik majd velük. Ettől a pillanattól kezdve máig csaknem 1440 napot töltöttetek el a gimnázium falai között.

Az itt eltöltött évek során számtalan élmény: tapasztalat, tudás, barátság, szerelem, és még milliónyi boldog perc tett gazdagabbá titeket. A gimnázium megtanított tűrni, elviselni a fájdalmas perceket, megtanít úgy nézni a világra, ahogyan előtte még nem próbáltál. Szoros kapcsolatokat alkot és nem utolsó sorban fergeteges bulikat csempész a monoton hétköznapiak közé. Mindenkinek nehéz kiszakadni ebből a már megszokott közösségből, nehéz itt hagyni a termeket, amikhez különböző élmények fűződnek, nehéz itt hagyni a fontossá vált embereket és elszakadni az évek során kialakított környezettől, közösségtől, és kapcsolatoktól.

Ötödikben még talán égő volt a házi másolás és mi is lenézve figyeltük azt, aki ilyesmit művelt a szünetben. De hogy az évek múltával a töri és magyar órák mivel telnek – a figyelésen kívül – az szerintem inkább maradjon meg a diákok titka.

Vajon hányszor hallottuk a következő mondatokat, tanáraink szájából: „Ez egy intézmény!” „Kisfiam ide nem melegedni jöttél!” „A csöngő a tanárnak szól!” „Gyereki és tarts meg helyettem az órát!” Megszámlálhatatlanul sokszor...

Büszkék lehettek rá továbbá, hogy 8 éven át emelt fővel fogyasztottátok az ízletes menzacosztot. Büszkék lehettek az előrehozott érettségikre, a nyelvvizsgákra, az ODN műsorokra, sport- és tanulmányi eredményekre.

Sok tudást kaptatok tanáraitoktól, melyet több-kevesebb sikerrel próbáltatok megjegyezni. Gondoljatok csak bele egy kicsit, hogy vajon hány órátok volt egy-egy tantárgyat elsajátítani? Mennyi időt töltöttetek együtt osztálytársaitokkal, kik közül sokat az érettségi után talán soha, vagy csak sokévente fogtok látni? Ha minden igaz, magyarórán durva közelítéssel 57000 percet, matekon 46000 percet töltöttetek. És ebben persze még nincs benne a sok háziírás. A sok történelemórának köszönhetően néhány évszámot talán jobban tudtok a saját születési dátumotoknál is. Ne felejtsetek hát el soha ezt az iskolát: a hangulat, a csengő egy-egy óra végén egészen csodásan ható dallamát, a büfés tea ízét, a nevetéssel, izgalommal telt eseményeket, és az a sok tudást, amit itt kaptatok, és amit az életben hasznosítani tudtok – ha máshol nem, hát a Legyen ön is milliomosban.

Mostanra kicsit összesűrűsödött az idő: pár nappal, héttel ezelőtt még tanultatok, április elején felszabadítottuk az iskolát a zsarnoki tanórák rémuralma alól, ma viszont búcsúznunk kell, hétfőtől érettségiztek, majd kiléptek a nagybetűs életbe, és szétszóródtok. Utoljára álltok itt, és már nem a megszeppent 11 évesek vagytok. Büszke végzősök vagytok: köszönhetitek ezt a tanároknak, barátoknak, szülőknak, hogy azzá lehettetek.

Ti már mind a gimnáziumi évek végén álltok, túl vagytok a nehezén, döntéseket hoztatok, és készek vagytok egy új, izgalmas útra, és hogy ez az út merre visz, az csak rajtatok múlik. Céljaitok eléréséhez kívánunk sok sikert és kitartást!